

[Jensen (Gørding).]

lighedsvennerne som Svar herpaa averterer paa en Husgavl, at „Øl er farligt“, og det saa ender med Sagsanlæg mod Afholdsbevægelsen, saa mener jeg, at man fra den Side har passeret det sømmelige Grænser.

Gennem to Menneskealdre har den danske Afholdsbevægelse udført et uselvsk Arbejde til Ædruelighedens Fremme i det danske Folk. En stor Samaritergerning er udført, mange faldne bragt paa ret Køl, desværre ogsaa med adskillige Tilbagefald — der er altid nok til at skyde til den hældende Vogn. Det er rigtigt, at Afholdsselskaberne gaar tilbage i Medlemstal — hvilken Bevægelse med idealistisk Indstilling gør ikke det i vor materialistiske Tid? Bevægelsens Kraft er vel hermed noget nedsat, men de Ofre, der bringes, er lige store, Arbejdet gøres trofast, udholdende som før. Uden i øvrigt at foregribe Kommissionens Arbejde var Tiden sikkert nu inde, da Statens Bidrag til Ædruelighedens Fremme burde forhøjes, det er jo langt ringere end i vore Nabolande.

Der foregribes sikkert heller intet ved, at man kræver den nuværende Beværterlov noget strengere overholdt. Ingen Lov overtrædes sikkert hyppigere end Beværterloven, og da særlig med Hensyn til at skænke for berusede. Det er mit Haab, at den højtærede Justitsminister, som vi alle ved fra sin tidligere Virksomhed som Socialminister ikke alene har dyb Indsigt i alle Forhold dette Spørgsmaal vedrørende, men som ogsaa har Hjerte for de ulykkelige, som ligger under for Drikkestraffikkens Forbandelse, vil sætte kraftigt ind for en Højnelse af Beværterstandens Moral og med fast Haand fjerne de umoralske, som kun har Profit som Formaal for deres Virksomhed.

Vort Samfund ofrer meget paa Ungdommens Dygtiggørelse. Sporten dyrkes i vor Tid med en Iver og Interesse som aldrig før, Kundskaftsmeddelelse til den unge sker ogsaa bedre end tidligere, alt med det Formaal at dygtiggøre de unge i Tidens haarde Kappelstrid og Konkurrence. Man kunde maaske ogsaa sige det saadan, at Maalet er at skabe en ny Slægt med en sund Sjæl i en sund Krop. Men dette lader sig nu engang ikke gøre uden en større Folkeædruelighed end den, vi er naaet til i Dag. Jeg ønsker derfor en kraftig Medvirken hertil baade af den høje Regering og af den danske Rigsdag.

Hassing Jørgensen: Den højtærede Finansminister var ikke synderlig imødekommende

over for de kritiske Bemærkninger, jeg tillod mig at gøre paa forskellige af Statsregnskabet's Omraader.

Nu skal jeg straks indrømme, at hvad Rentekontoen angaar, er det ikke saa lidt af en Smagssag, om man vil opføre hele Renteudgiften i en samlet Sum, eller man vil fordele den paa en Række Driftsregnskaber, og jeg skal derfor indskrænke mig til at udtale det Haab, at den Smag, som efter min Mening er den bedste, engang vil komme til at raade i Finansministeriet.

Jeg har afgjort ikke udtalt mig for at afskaffe Afskrivningerne paa Statsbanerne, tværtimod har jeg sagt, at de var utilstrækkelige. Jeg har yderligere udtalt mig for at afskrive 10—15 Mill. Kr. aarligt ekstraordinært paa de forskellige værdiløse Aktiver, indtil man har faaet Bugt med dem. Jeg har ikke villet anvise nye Skatter til Dækning af Afskrivninger, men jeg gaar ud fra, at det almindelige Driftsregnskab saa vidt muligt skal holde, og saa er der fremdeles Arveafgiften, som nu gaar direkte ind paa Formuekontoen, og den synes jeg passende kan anvendes til ekstraordinære Afskrivninger.

Hvad nu de øvrige Indvendinger mod Statsregnskabet angaar, som jeg fremførte, saa henviste den højtærede Finansminister til sine Regnskabsekspertes, hvis Dygtighed og Indsigt jeg respekterer. Hvis den højtærede Finansminister vil raadføre sig med disse Ekspertes, tvivler jeg ikke om, at de vil sige, at jeg paa dette Omraade ikke udtaler mig som en blind om Farver, at jeg sammen med disse Regnskabsekspertes og Regnskabskyndige i Tidens Løb har haft den Tilfredsstillelse at gøre en vis Indsats paa dette Omraade, og det vil være betænkeligt fra Sagkundskabens Standpunkt at afvise mine Raad. Disse høje Embedsmænd beklager ganske sikkert lige saa meget som jeg de Mangler, som endnu klæber ved Regnskabsopstillingen.

Den sagkyndige Kommission, som i sin Tid har foreslaaet den nuværende Regnskabsform, havde mange Vanskeligheder at overvinde i Retning af gammel Slendrian og reaktionære Anskuelse, ikke mindst inden for sin egen Ledelse. Ikke desto mindre blev der opnaaet betydelige Fremskridt ved den Lejlighed, og nu staar der nogle enkelte Ting tilbage, som jeg vil anbefale den højtærede Finansminister at overveje. Jeg tvivler ikke om, at disse Embedsmænd ikke behøver nogen anden Opfordring end den, som alene deres høje foresatte kan give dem; for at udrydde af Statsregnskabet den hele paradiske Reservefond med dens